

FILIPA OG TRONSTOLEN

Den gamle siameserdrage - Fister - lå afslappet på sin bløde skammel og nød de varme stråler fra den fraktale pejls. Hans tanker gik til de kolde og klamme stakler på søen og de endnu koldere, klammere og stivfrosne stakler i Grønland. Dem på Færøerne kunne soppe deres egen sø.

Pludselig skød en klo-befængt pote op fra dybet. Den famlede og kradsede på skamlen, en sær lyd kom fra dybet, og Fister blev helt søsyg ved tanken om, det kunne være et hæsligt havuhyre, som ville bemægtige sig hans varme pude på den alcantarabeklædte skammel fra Estland. Han var helt forsvarsløs uden friske batterier til øjnenes dødsstråler, og han kunne næppe nå at finde hen på tanken for at købe nogle. Og Yvonne havde også klippet klørerne på forbenene. Oh skændsel!

Forsigtigt mavede Fister sig hen til kanten af skamlen og skævede ned i dybet. Stor var hans lettelse, da han så Filipa - den ene af de to indvandrede og irriterende dræberkillinger, som sad og så frygtomt på ham. "Fint" tænkte han, "Respekt, sådan skal det være", og han blev helt blød om hjertet ved tanken.

"Hej Fister", sagde Filipa på Birkerødsk, og klappede den gamle drage på brystet, mens hun smilede et energisk fedterøvs-smil. "Du er den flotteste sia jeg har mødt. Må jeg prøve din tronstol? Jeg kradsere den ikke!"

Da Fister hverken spruttede, kradsede eller bed opfattede Filipa det som en indforstået tilladelse, hvorfor hun glad sprang op på tronstolen, og forsøgte at føle sig konge- og Fisterlig. Men det lykkedes ikke så godt. "Hvad fanden er der ved den Alcantaraskammel, som gør den til noget særligt", tænkte Filipa, og sad - og lå - og roterede - og endte med at falde ned. Og så sprang begge killinger op til Yvonne.

"Næh, det bedste sted at ligge er på Yvannes ben med hovedet på hendes arm. Og hvis man lader, som om man er urolig og roterer lidt rundt, så kommer der en hånd og nusser én i nakken. Det er helt fint at være mig. Jeg har en lyserød plet på snuden, jeg har smukke blå øjne, hvide tænder, en fin blød pels og store ører, som hører så godt, at jeg kan høre en mus liste rundt på natsokker i Ruds Vedby. Jeg hedder Filipa og jeg er OK". Kærlig hilsen Filipa.